

UCHWAŁA Nr XIX/173/2016
RADY GMINY MASŁÓW
z dnia 26 lutego 2016 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Masłów.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 1515 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.) – Rada Gminy Masłów po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Masłów uchwała, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się, że skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2016 roku, przez Pana Piotra Kapuścińskiego, na Wójta Gminy Masłów, jest zasadna w części dotyczącej wysokości naliczonych opłat za udostępnienie informacji publicznej, zaś w pozostałej części skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do uchwały.

§ 3.

Niniejszą uchwałę wraz z uzasadnieniem przesyła się Skarżącemu tytułem zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy Masłów

/-/ Sylwester Wojtyna

Uzasadnienie

Dnia 29 stycznia 2016 roku Skarżący złożył skargę na sposób wykonywania i realizację czynności administracyjnych w Urzędzie Gminy Masłów w zakresie udostępnienia informacji publicznej. W skardze zarzucił naruszenie art. 7 ust. 2 w związku z art. 15 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej poprzez:

- 1) pobranie opłaty za udostępnienie na wniosek kserokopii protokołu z obrad Komisji Rewizyjnej w wysokości 0,50 zł. za stronę, łącznie 4,50 zł. zamiast 0,10 – 0,11 zł. za stronę (zdanie pierwsze i następne punktu V skargi),
- 2) nie zamieszczanie w treści powiadomienia o konieczności naliczenia opłaty informacji z czym związane są koszty dodatkowe, które musi ponieść organ udostępniając informację w formie i w sposób wskazany przez wnioskodawcę (zdanie czwarte punktu IV skargi),
- 3) nie zamieszczanie w treści powiadomienia o konieczności naliczenia opłaty pouczenia o możliwości zaskarżenia wysokości kosztów dodatkowych (zdanie dziesiąte punktu II skargi),
- 4) nie zapewnienie przez organ wykonawczy gminy możliwości kopiowania, wydruku, przesyłania informacji oraz przenoszenia informacji na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji (zdanie ostatnie punktu IV skargi),
- 5) nie informowanie wnioskującego o udostępnienie informacji publicznej o możliwości bezpłatnego kserowania lub wydruków dokumentów wynikającej z art. 12 ust.2 pkt 2 ustawy automatycznie naliczając opłatę za kserokopię (zdanie trzecie od końca skargi, myślnik drugi).

Rozpatrując skargę Rada Gminy ustaliła następujący stan faktyczny.

Skarżący w dniu 19.10.2015 r. wystąpił w formie elektronicznej o udostępnienie informacji publicznej w postaci kserokopii protokołu z obrad Komisji Rewizyjnej informując jednocześnie, że dokument odbierze osobiście. W Urzędzie Gminy stawił się w dniu 20.10.2015 r. W tym dniu odebrał pismo informujące o konieczności poniesienia przez Urząd Gminy kosztów dodatkowych. Ponieważ w tym czasie znany był już zakres udostępnianej informacji (9 stron kserokopii) w piśmie poinformowano o wysokości kosztów sporządzenia kserokopii jednej strony oraz kosztów łącznych. Przywołano przy tym przyjęte w poprzedniej kadencji i obowiązujące w tym czasie Zarządzenie Nr 43/2011 Wójta Gminy Masłów z dnia 29 marca 2011 roku ustalające zasady naliczania opłaty za udostępnianie kserokopii dokumentów. Pismo zawierało również pouczenie o możliwości zmiany formy udostępnienia informacji. Ponieważ Skarżący stwierdził, że podtrzymuje pierwotny wniosek udostępnienie informacji nastąpiło w tym samym dniu. W tym samym dniu zainteresowany wniósł również dobrowolnie opłatę w wysokości wskazanej w piśmie. W dniu 4 listopada 2015 roku Skarżący złożył wezwanie do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie opłaty dodatkowej. W odpowiedzi na wezwanie Wójt Gminy uznał wniosek za zasadny i zaproponował zwrot całej opłaty. Po otrzymaniu prawidłowej dyspozycji co do sposobu i adresu przekazania wniesionej opłaty została ona zwrócona Skarżącemu.

Z opinii prawnej z dnia 04.02.2016 r. sporządzonej na okoliczność postępowania skargowego Rada Gminy ustaliła, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych tryb postępowania w sprawie poboru opłat za udostępnienie informacji publicznej winien być następujący:

- 1) Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 6.09. 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2015.2058) organ **powiadamia** wnioskodawcę o wysokości opłaty w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o udostępnienie informacji. Forma powiadomienia o wysokości opłaty jest dowolna i ma znaczenie informacyjne.

- 2) Jeżeli wnioskodawca w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o wysokości opłaty nie dokona cofnięcia lub zmiany wniosku **organ udostępnia informację bez względu na to czy, opłata została wniesiona**. Udostępnienie informacji nie uzależnia się od uiszczenia opłaty. Opłaty nie są pobierane z góry.
- 3) Po udostępnieniu informacji organ **wzywa wnioskodawcę do uiszczenia opłaty w wysokości wskazanej w powiadomieniu w określonym terminie**. W wezwaniu organ ma obowiązek pouczyć wnioskodawcę, iż przysługuje mu prawo kwestionowania opłaty.
- 4) Pouczenie winno informować wnioskodawcę, że może wezwać organ do usunięcia naruszenia prawa w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania (art. 52 §3 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). Nie uwzględnienie przez organ wezwania daje wnioskodawcy podstawę do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na czynność organu związaną z ustaleniem opłaty.
- 5) W przypadku gdy wnioskodawca nie wzruszy wezwania do uiszczenia opłaty i nie zapłaci jej dobrowolnie organ jest uprawniony do **wszczęcia egzekucji administracyjnej**. Organ wystawia tytuł wykonawczy i kieruje wniosek do komornika o ściągnięcie należności w wysokości ustalonej opłaty wraz z odsetkami.

Z analizy obowiązującego stanu prawnego wynika, że sporządzenie kserokopii dokumentów stanowi koszt dodatkowy udostępnienia informacji publicznej jaki musi ponieść organ w związku z żadaną formą udostępnienia informacji na wniosek. Ustalając te koszty organ zobowiązany do udzielenia informacji może do ich kalkulacji brać pod uwagę wyłącznie koszty faktycznie ponoszone, adekwatne do treści wniosku. Za uzasadnione składniki kosztu kserowania dokumentów można uznać koszt zakupu papieru oraz koszt użycia tonera niezbędnego do sporządzenia kserokopii. W trakcie rozpatrywania skargi ustalono, że według stanu na dzień udostępnienia informacji uzasadniony koszt sporządzenia jednostronnej kserokopii A4 wynikający z kosztów zakupu papieru oraz tonera wynosił w Urzędzie Gminy 0,10 zł. Ustalając wysokość opłaty za udostępnienie Skarżącemu kserokopii protokołu zastosowano stawkę 0.50 zł za stronę wynikającą z obowiązującego wówczas Zarządzenia Nr 43/2011, które podjęte w poprzedniej kadencji nie nawiązywało do rzeczywistych kosztów zakupu materiałów niezbędnych do sporządzenia kserokopii. W ten sposób doszło do zawyżenia opłaty o 3,60 zł.

W świetle analizy dokumentów zgromadzonych w sprawie znak: PiRG.1431.66.2015 prowadzonej w wyniku złożenia przez Skarżącego wniosku o udostępnienie informacji publicznej w formie kserokopii dokumentów uznać należy, że pismo informujące o konieczności pobrania opłaty, za udostępnienie informacji publicznej, które Skarżący otrzymał w dniu 20.10.2015 r. spełnia wymogi art. 15 ust. 2 ustawy ponieważ doręczone zostało wnioskodawcy w przepisowym terminie, zawiera informacje o wysokości opłaty, zawiera pouczenie o możliwości zmiany formy udostępnienia informacji, a nadto przywołanie w nim zarządzenia Nr 43/2011, którego treść znana była skarżącemu potwierdza jakie koszty dodatkowe związane z żadaną formą udostępnienia informacji musi ponieść organ.

W związku z tym, iż Skarżący opłatę uiszczył Wójt Gminy nie miał podstaw do dokonywania dalszych czynności, tj. wzywania do uiszczenia opłaty w określonym terminie. Nie można zatem stawiać zarzutu braku pouczenia o możliwości kwestionowania wyliczonej opłaty, skoro Wójt Gminy nie dokonywał czynności, przy której takiego pouczenia miał obowiązek udzielić.

Nie znajduje potwierdzenia zarzut nie zapewnienia przez organ wykonawczy gminy możliwości kopiowania, wydruku, przesyłania informacji oraz przenoszenia informacji na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji. Skarżący mylnie przyjmuje, że z treści art. 12 ust. 2 ustawy wynika, że udostępnianie kserokopii dokumentów jest obligatoryjnie bezpłatne, gdyby tak było ten artykuł ustawy byłby ewidentnie sprzeczny z normą wyrażoną w art. 15 przewidującą wyjątek od zasady bezpłatności dostępu do informacji publicznej. Przepis art. 12

nie dotyczy kwestii odpłatności lecz obowiązku zapewnienia przez podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji warunków organizacyjno – technicznych udostępniania informacji publicznej w formach wymienionych w tej normie prawnej. Urząd Gminy spełnia wymogi wynikające z art. 12 ust. 2 czego najlepszym dowodem jest fakt, że skarżący otrzymał kserokopię żądanych dokumentów już w następnym dniu od dnia złożenia wniosku.

Wobec faktu, że organ wykonawczy gminy nie ma obowiązku gromadzenia kserokopii dokumentów wytwarzanych w wyniku administracyjnej i gospodarczej działalności, a ustawa nie wymienia udostępniania kserokopii dokumentów jako tych form dostępu do informacji, które mają być stosowane obligatoryjnie bezpłatnie, zarzut nie informowania wnioskującego o udostępnienie informacji publicznej o możliwości bezpłatnego kserowania lub wydruków dokumentów nie może być również uznany za zasadny. Zarzut bezprawności poboru opłaty w sytuacji gdy na żądanie Skarżącego organ zobowiązany do udostępnienia informacji ponosi dodatkowe koszty z tytułu sporządzenia kserokopii lub wydruku dokumentów nie znajduje potwierdzenia w obowiązujących przepisach prawa.

Po dokładnym przeanalizowaniu treści zarzutów podniesionych w skardze, zapoznaniu się z dokumentacją zgromadzoną w Urzędzie Gminy w sprawie znak: PiRG.1431.66.2015, opinią prawną z dnia 4 lutego 2016 roku oraz ustaleniami Komisji Rewizyjnej biorąc powyżej przedstawione okoliczności prawne i faktyczne Rada Gminy uznała skargę za zasadną wyłącznie w części dotyczącej zarzutu wskazanego w pkt 1 niniejszego uzasadnienia to jest naliczenia opłaty za udostępnienie informacji publicznej w wysokości 4,50 zł zamiast 0,90 zł to jest w kwocie 3,60 zł wyższej niż uzasadniały to koszty faktycznie poniesione w procesie udostępnienia kserokopii protokołu z obrad Komisji Rewizyjnej z dnia 13 października 2014 roku. W pozostałej części skargę uznaje się za bezzasadną.

Dodatkowo informuje się, że postępowanie skargowe przed Radą Gminy jest odformalizowanym środkiem ochrony interesów jednostki. Rada Gminy rozpoznając skargę jest uprawniona do oceny czy, Wójt Gminy zachował określony standard postępowania. Rada Gminy musi uwzględniać całokształt okoliczności sprawy a nie tylko aspekt zgodności z prawem w działaniu Wójta Gminy. Z okoliczności sprawy wynika, iż Wójt Gminy oraz pracownicy Urzędu wszystkie czynności podejmowali z zamiarem zachowania się zgodnie z przepisami prawa. W piśmie z dnia 3.12. 2015r. Wójt Gminy przyznał, iż naliczenie opłaty nastąpiło z naruszeniem prawa ale skutki takiego działania zostały usunięte. Opłatę w kwocie 4,50 złotych zwrócono Skarżącemu. Ponadto, Wójt Gminy wydał Zarządzenie nr 174/2015 z dnia 23.10.2015 r. regulujące zasady postępowania, w celu wyeliminowania w przyszłości naruszeń prawa. Zarządzenie z wniosku Skarżącego podlegało kontroli nadzorczej przez służby Wojewody Świętokrzyskiego i zostało uznane za zgodne z prawem.

Jednocześnie stosownie do treści art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego informuje się, że w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną (bezzasadną w części) i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady Gminy Masłów

/-/ Sylwester Wojtyna